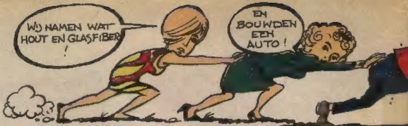
WEEKBLAD

PEP

Nr. 46
16 NOV. 1968
35 cent per week
losse nrs. 45 cent.
België 7 fr.

SPEURDERS GEVRAAGD!
(win originele tekeningen!)
pag. 22-23

AZ '67

Zeven jaar nadat Alkmaar '54 uit de Eredivisie degradeerde, keert AZ '67 terug in de top van ons voetbal. Er het wil zich daar voorgoed nestelen: tegen alle pessimistische prognoses in („AZ is te zwak, ze kunnen zich onmogelijk handhaven, met één seizoen is het wel bekeken") blijft trainer Wim Blokland van mening dat zijn ploeg over voldoende talenten beschikt om verre van de degradatielijn te blijven. „Ik zou minstens twaalf clubs kunnen opnoemen die beslist niet sterker zijn dan wij. Onze defensie sluit uitstekend en aanvallend zijn we véél sterker geworden. Wie praat er dan nog over degraderen?" PEP niet. We hebben AZ meermalen aan het werk gezien: er zijn sterkere ploegen in de Eredivisie, maar ook zwakkere. Het optimisme van de Noordhollanders lijkt ons gerechtvaardigd. *Uithaler AZ is te vinden op pagina 16 en 17.*

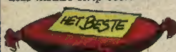
ERIC

Ongetwijfeld kennen vele van uw lezers de vroegere avonturen van Eric de Noorman. Zou het mogelijk zijn deze verhalen van het begin af in PEP te plaatsen? Maar dan in de oorspronkelijke versie zoals die in België en niet in Nederland is verschenen. Dit zou ongetwijfeld een aanwinst voor uw blad betekenen. In ieder geval voor een groot deel van de lezers. Tussen twee haakjes: komen er geen nieuwe verhalen van Eric? Wij missen hem reeds zo lang.

J. Wijdemans,
Rotterdam

Eric is een oorspronkelijke Nederlandse strip, getekend door Hans G. Kresse. Eric is oud, daarom komt binnenkort in PEP „Erwin, de zoon van Eric". Eric zelf komt ook in deze nieuwe strip voor.

Het enige dat ik tussen iedereens drukdoenerij in de PEP-post effe wilde doen is: Castor en Pollux, Blueberry & Kokies, Ravian & z'n Laureline, Asterix & Obelix, Agent 327, Lucky Luke, jullie en HANS GRABIJN het BESTE wensen.

Kees-Hans van Dam,
Amersfoort

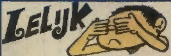
In PEP 22 las ik een stukje van John Friskes uit Rotterdam en die schreef dat hij in PEP had gelezen dat Heintje te jong was om geld te verdienen. Daarmee heeft PEP een mooie fout gemaakt, want Heintje verdient wel geld; maar het wordt op zijn spaarbankboekje gezet tot hij achttien jaar is.

Paul van Drenth,
Rotterdam

Volgens Valce Martin (PEP 34) uit België moeten er meer platen van buitenlandse voetbalclubs in PEP. Daar ben ik het totaal niet mee eens, want PEP is per slot van rekening een Nederlands blad. Trouwens, de Nederlandse voetbalclubs zijn veel beter dan de Belgische. De honderdtiende interland België-Nederland heeft Nederland met 2-1 gewonnen, geloof ik, en ik eindig met: geen gezeur meer over buitenlandse clubs in PEP.

Jan Boonstra,
Groningen

De Camaro is beslist geen vlaggeschip! Dat is de nieuwe Corvette. Bovendien schrijft u in een artikel dat de Camaro mooier is dan de Mustang. Het Camaro-front is ronduit spuuglelijk. Een Camaro op het circuit staat als een karrewiel op een Rolls.

W. Eric Jansen,
Oosterbeek

MOTIONS

Wat u in uw blad over de Motions hebt geschreven is klinkklare onzin. U hebt de foto verkeerd genomen. En u moet wel goed de bezetting weten en geen leugens vertellen, want u zegt dat John Vennick bassist is. Hij is saxofonist en organist en fluitist. U hebt met dit te schrijven iets onnozels gedaan, want de Motions zijn de sympathiekste groep van Nederland.

Jaap Koedijk,
Broek op Langedijk

POST ZEGELS

Gooi Blake en Mortimer uit PEP! Waardeloos! Maar waarom staat er nooit eens iets in over postzegels? Zou dat niet een keer kunnen?

Bert van der Zwan,
Den Haag

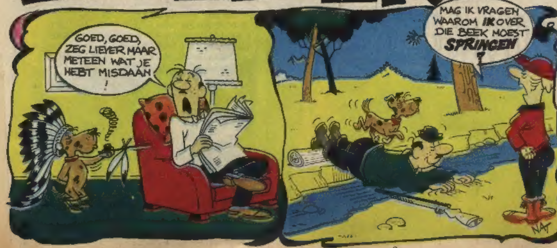
PEP

LICHT VERTEERBAAR

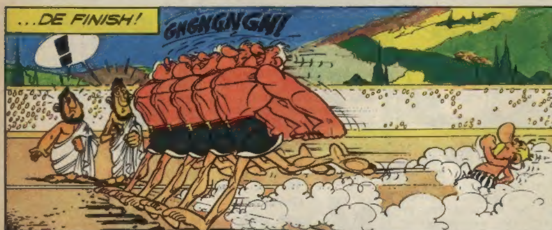
strips	pag.
Asterix	4
Iznogoedh	6
Robber	12
Mick Tangy	14
Rik Ringers	18
Blueberry	20
Roodbaard	24
Blake en Mortimer	26
Lucky Luke	30
DE HOUTEN MARCOS	10
AZ '67	16
WILDERNIS, door Tim Maran	22
PEPPERS	28

ENGELBERT

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 35 cent per week of f 4,55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. **Losse nummers** 45 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. **Girobetaling:** indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. **Adresverandering** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam. **Verdeler voor België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen, telefoon 38.23.80. Prijs per nummer 7,— F. Franco per post. Per kwartaal 91,— F, per half jaar 182,— F, per jaar 364,— F, te voldoen op P.R. 834.05 van N. V. TUM - Antwerpen.

HIJ BEGON!
WAF! WAF!
TEKST: GOSCINNY
TEK: UDERZO
Asterix en de

...DE FINISH!
GNGNGNGH!
!

BY APOLLO! ZEKER GEBRUIKELYK DAAR OM IN 'T GELID TE LOPEN...
BY ARTEMIS! HOE KRYGEN WE ZE ALLEMAAL OP HET PODIUM?

WAT ZAL CAESAR DIT FIJN VINDEN!
EEN OGENBLIKJE! IK WIL EEN PROTEST INDIENEN!
EEN PROTEST ?

JAZEKER! 'T IS EEN ROTBAAN!
EN ONZE EVERZWIJNEN HEBBEN VARKENSVOER MOETEN ETEN!

IK BESCHULDIG ALLE WINNAARS ERVAN TOVERDRANK GEBRUIKT TE HEBBEN!
DAT IS EEN ERNSTIGE BESCHULDIGING! KUN JE DAT BEWYZEN?

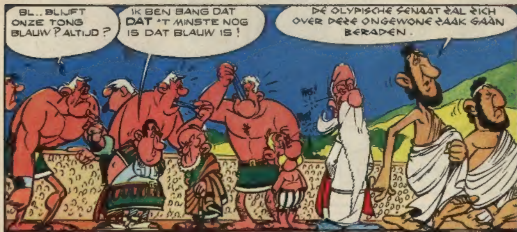

QUID?
QUOMODO?
HET IS SCHANDELIJK!
IK WEIGER ME TE ONDERWERPEN AAN EEN...
VALSSPELERS!
BAAAAAH!

WAT JE ZEGT BEN JE ZELF...
BAAAAAAH!

KIJK! IK HEB EEN KLEURSTOF IN DE TOVERDRANK GEDAAN... IEDER DIE ERVAN GEDRONKEN HEEFT, HEEFT NU EEN BLAUWE TONG!
BY HERMES, JE HEBT GELYK!

OLYMPISCHE SPELEN

Als Asterix door zijn Romeinse tegenstanders wordt verslagen, blijkt dat de druide nog iets in petto heeft, waardoor ook dit spannende avontuur van onze Gallische vrienden tòch nog bijzonder goed afloopt . . .

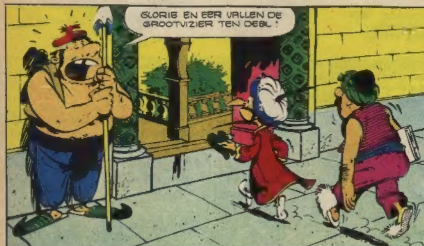

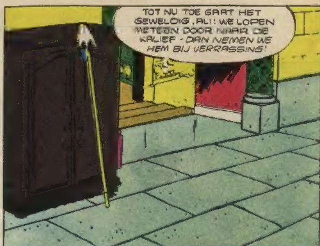

DOOR GOSCINNY EN TABARY

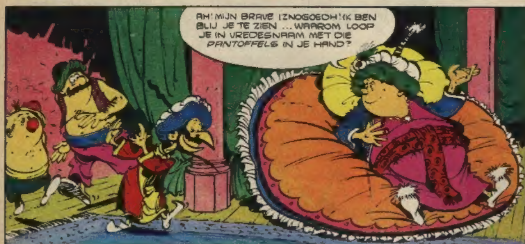
GROOTVIZIER IZNOGOEDH

PANTOFFELGEEST

DOOR GOSCINNY EN TABARY

GROOTVIZIER IZNOGOEDH

PANTOFFELGEEST

Wat je noemt een sportwagen, deze Marcos 1600. Exclusief van vormgeving, uitstekende prestaties!

Vanuit welke hoek ook bekeken, deze 1600 GT is immer 'n indrukwekkende en begerenswaardige auto.

tekst Karel Kersten

foto's Farmer Photo Press

Neem er de tijd voor, bekijk hem gerust even op je gemak. Deze auto is te mooi, te ongebruikelijk van lijn om er met 'n vluchtige blik kennis van te nemen. Hier staat zonder meer een juweel, zeer exclusief van vormgeving, formidabel in zijn prestaties en een genot om te berijden: de Marcos 1600 GT. Geen confectie-automobiel, maar een individualistisch vervoermiddel met eigenschappen waarnaar je bij lopende-band-auto's tevergeefs zult zoeken. Een schitterende schepping van een kleine Britse fabriek die met dertig pure vakmensen een produktie realiseert van 200 wagens per jaar. Alle tweehonderd met de hand gemaakt, let wel! De afwerking is daar dan ook naar: alleen in véél duurdere automobielen tref je een dergelijke gedegenheid aan in interieur, opbouw en details. De opbouw van de 1600 heeft zijn weerga niet; noch in Amerika, noch in Japan of West-Europa past men Marcos' bouwsysteem toe: de polyester carrosseriepanelen zitten trillingvrij bevestigd aan het chassis (misschien is het beter van „romp" te spreken), dat met oneindig geduld en vakmanschap wordt opgebouwd uit gelaagd hout van een zeldzame, alleen in Afrika voorkomende boomsoort. Kan het exclusiever?! Dit houten chassis staat borg voor een ideale stijfheid, 'n licht gewicht (houdt nauw verband met de prestaties) en 'n bijkans onbeperkte levensduur. „Ja maar," hoor ik zeggen, „wat als je nu 'n aanrijding krijgt?" Geen nood mensen, 'n timmerman kan in dit geval de was doen. Zaag het beschadigde gedeelte eruit en zet er een nieuw stuk in. Goedkopere en snellere manier van herstel is ondenkbaar. Helemaal geen gek idee dus, 'n houten auto te bouwen. Jammer alleen dat de produktie zo gering is. Van de tweehonderd stuks per jaar blijft ongeveer de helft in Engeland, de andere honderd gaan naar het buitenland, meestal naar Europa, hoewel er ook 1600's hun weg hebben gevonden naar bijvoorbeeld Hongkong en naar de Verenigde Staten, waar onder meer de Beach Boys van de houten Marcos genieten. Een superieure wagen blijft nu eenmaal niet onopgemerkt. En superieur, dat is-ie! Kom maar eens mee om hem wat nader te bekijken. We vlijen ons achter het (natuurlijk verstelbare) stuur, we gaan lekker onderuit in de bucket-seats, ontworpen door dezelfde mensen die verantwoordelijk zijn voor de ligzetels in de Gemini-capsules: hier zit je op 'n plezierige manier klemvast met behoud van alle bewegingsvrijheid. Zit je lekker? Fijn, daar gaan we dan. De koppeling laat zich moeiteloos indrukken (Marcos levert zijn produkten met op des kopers maat afgestemde pedalen; de stoelen zijn niet verstelbaar), je hand rust op het minuscule pookje, dat je soepeltjes naar de één drukt: linker voet op laten komen en... we schieten weg, eigenlijk veel sneller dan je bij deze Cortina GT-motor voor mogelijk houdt. We zeiden het al: houten chassis en uitgekiende vormgeving, daar zit 'm dat in! Via twee en drie

HOUTEN Marcos

De Britten zijn erin geslaagd voor een redelijke prijs een hartstikke fijne, exclusieve sportwagen te bouwen!

MOTOR Ford Cortina GT, 4 cilinder in lijn, cilinderinhoud 1599 cc, kopkleppen, 5 x gelagerde krukas, 2 valstroom-carburateurs, vloeistofkoeling.

TRANSMISSIE 4 versnellingen alle gesynchroniseerd, achterwielaandrijving.

CHASSIS zelfdragende carrosserie, onafhankelijke vering voor en achter, schroefvering, schijfremmen op voorwielen, trommelremmen op achterwielen.

MATEN EN GEWICHTEN wielbasis 2660 mm, diameter draaicirkel 9,2 m, lengte 4080 mm, breedte 1620 mm, hoogte 1140 mm.

PRESTATIES topsnelheid 200 km/u, benzineverbruik 8-12 ltr/100 km.

PRIJS *f* 25.700.

De carrosserie is van polyester, 't chassis van hard hout: hij kan van z'n leven niet rotten of roesten.

opschakelen naar z'n vier en, hou je vast, kruip in de veiligheidsriemen (standaard en — alweer — uitstekend), want we zullen hem eens op z'n staart trappen! Daar gaat de kilometerteller, daar gaat de toerenwijzer, daar gaat de Marcos: snelheid 200 km/u, 5500 toeren per minuut; de bomen langs de weg vervormen tot één langsflitsende muur, grroem grram grrom, hier wordt een prestatie geleverd. Geen last van zijwind, oneffenheden in de weg merk je niet eens, voor niet al te scherpe bochten hoef je beslist geen gas terug te nemen. Formidabel! Ook bij deze snelheid nog een uiterst lichte, precieze besturing, een voelbaar contact met de begane grond (dank zij montage van Dunlop SP 41-banden krijg je nimmer de indruk te gaan „vliegen"), een ontspannen zit, kortom: 200 km/u en alles wel aan boord. Dit is auto rijden zoals het behoort: sportief, snel en veilig. Dan: gas los, roeren in de versnellingsbak (volledig gesynchroniseerd) tot we de twee weer te pakken hebben, en met 'n stevige druk op de pedaal de remmen beproeven. Die geven geen krimp! Eén kort en recht spoor achter ons vertelt dat de schijfremmen voor en de trommelremmen achter zonder meer voldoen. En da's 'n prettige wetenschap voor coureurs in zo'n snelle automobiel! Ze hebben een uitstekende sportauto gemaakt, die Engelsen. Het volledige adres van de fabriek luidt: Marcos Car Ltd., Greenland Mills, Bradford-on-Avon, Wiltshire, Engeland.

VOOR BAAS BIJL IS HET ECHT NOG EVEN WENNEN ALS KASTEELHEER. MAAR GELUKKIG KEERT ROBBER TERUG; BOVENDIEN ONTDEKT DE OUDE HEER DE PORTRETTEN ZIJNER VOORVADEREN AAN DE MUREN...

Robber

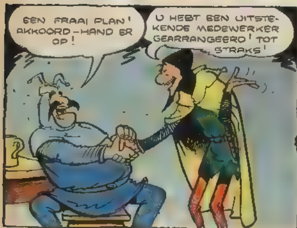

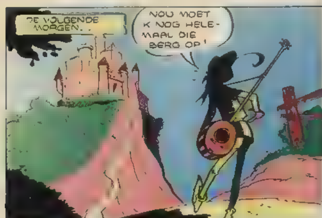

TEKST J.M. CHARLIER EN TEKENINGEN VAN UDERZO

en de VERWENSTE BARON

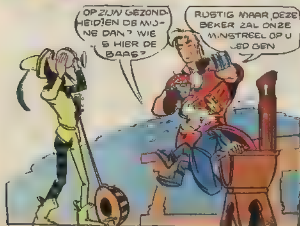

© 1968 Ed. Dargaud

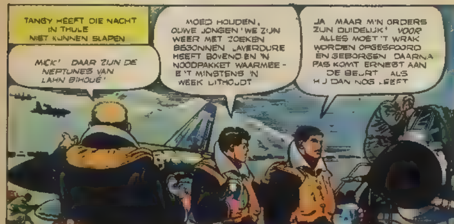

WORDT VERVOLGD

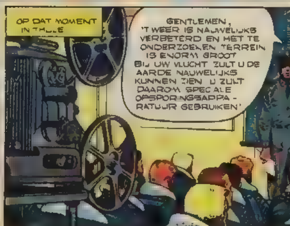

MICK TANGY

Het reddingswerk boven Groenland komt op gang. De Mirage van Ernest is met sneeuw bedekt. Hij zelf is ten einde raad. Hoe bereikt hij de buitenwereld?

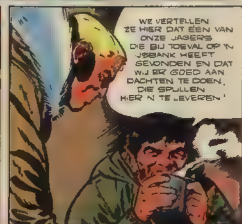

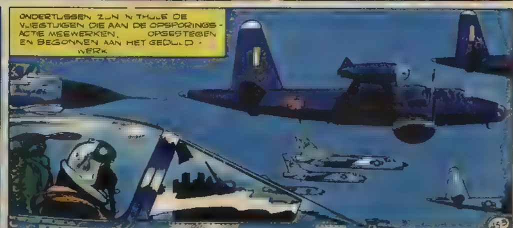

GEVAAR OP GROENLAND

DOOR UDERZO EN J.M CHARLIER

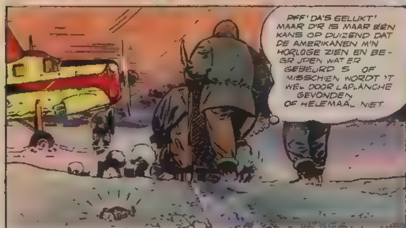

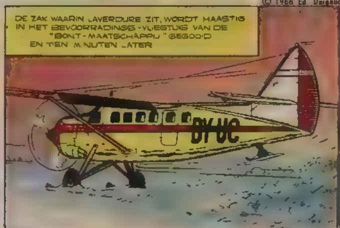

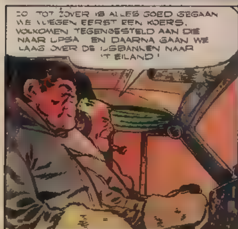

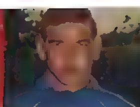

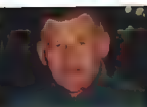

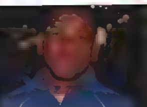
WORDT VERVOLGD

Jan Visser,
rechtsback,
26 jaar,
onderwijzer.

Wim Blokland,
trainer,
49 jaar,
full prof.

Siegfried Haltman,
aanvalsspits,
26 jaar,
nog zonder beroep.

Hans van Eikeren,
rechtsbuiten,
24 jaar,
kantoorbediende.

Dick Twisk,
rechtshalf,
24 jaar,
sportleraar.

Jovan Racic,
linkshalf,
28 jaar,
studeert talen.

Bob van Rijssel,
linksbuiten,
27 jaar,
employé reisbureau.

Gerard Vredenburg,
linkshalf,
21 jaar,
veilingassistent.

AZ'67

Siem Tijm,
midvoor,
26 jaar,
kantoorbediende.

Jan v. Veen, aanvoerder, linker centrale verdediger, 25 jaar, vertegenwoordiger.

Chris Dekker,
centrale middenveldspeler, 22 jaar,
kantoorbediende.

Dick Molenaar,
rechter centrale verdediger, 22 jaar,
kantoorbediende.

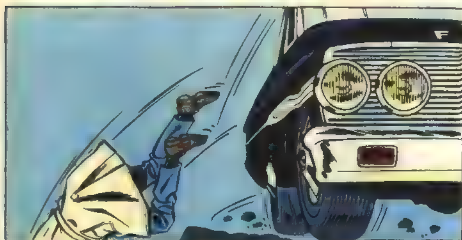
Arie Hersche,
linksback,
31 jaar,
winkelbediende.

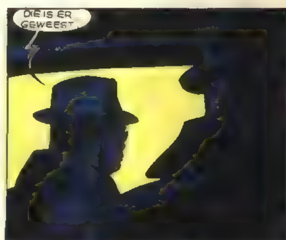

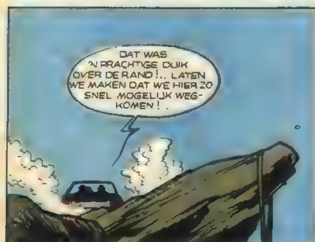
Dick Schouten,
keeper,
31 jaar,
procuratiehouder

DOOR TIBET EN A P DUCHATEAU

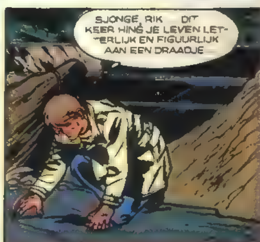
EEN VALSTRIK

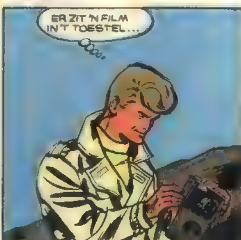

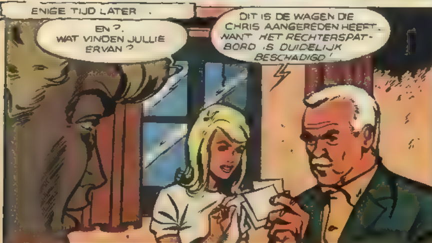

VOOR

RIK RINGERS

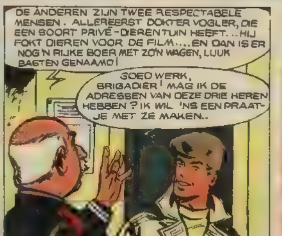
Rik is er getuige van geweest dat een onbekende, die hem foto's beloofde van de auto waardoor Chris werd aangereden, door twee mannen werd gekidnapt. Da

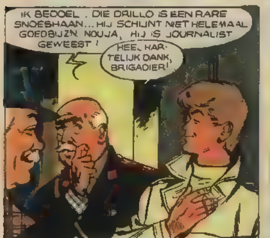

WORDT VERVOLGD

luitenant

BLUEBERRY

OP WEG N

Machteloos aan de martelpaal gebonden wachten Blueberry

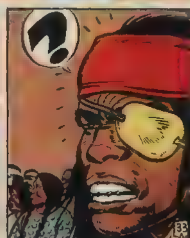

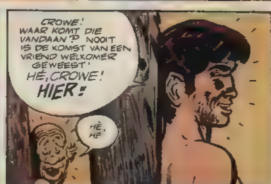

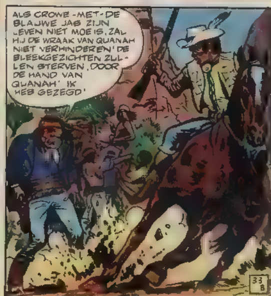

AAR COCHISE

TEKST: CHARLIER

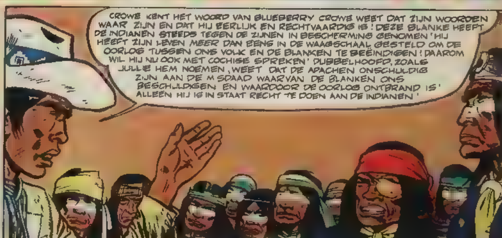
TEKENINGEN GIRAUD

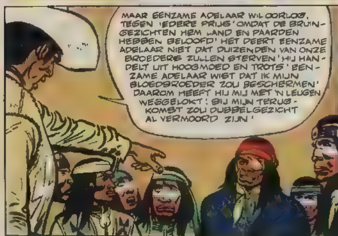
en Jimmy Macclure op de verschrikkelijke wraak van Eenzame Adelaar ...

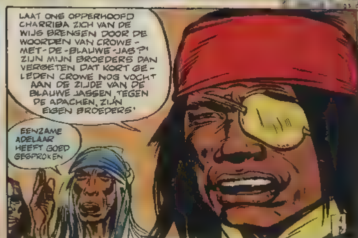

WORDT VERVOLGD

WILDERNIS

SPEURDERS GEVRAAGD

waar in het Noordelijk Territorium van Australië de woestijn overgaat in onmetelijke steppen, groeit de GUMMER, de wilde eucalyptus, die het scherp van zijn bladeren naar de meedogenloze zon keert teneinde zo weinig mogelijk te laten verdampen van het water, dat hij met zijn lange penwortels diep vanuit de dorre aarde moet opzuigen. Een boom met moed en volharding. En als dat van de GUMMER is het karakter van de kolonisten ...

De oude vrouw was bezig bij de put toen de vreemdeling naderde. Zijn paard ging stapvoets, met gebogen hoofd, het geel-grijze stof van de woestijn kleefde duimdik op hem. Toen de man uit het zadel klom, zag zij dat zijn ogen bloeddoorlopen waren van uitputting. Zoutkristalletjes glinsterden in zijn stoppelbaard. Zij maakte geen plichtplegingen. Zij zei: „Stop je hoofd in de watertrog en ga naar binnen. Ik kom zo — eerst even je paard verzorgen."

Later zaten zij om de tafel, de oude vrouw, haar man en de vreemdeling. Hij had een kolossaal maal achter de rug van schapestew met tarwekoeken en hete thee. Nu leunde hij verzadigd terug. Hij rolde een sigaret uit de tabaksdoos van de oude man en deed zijn verhaal.

„Je wilt dus naar het oosten om werk te zoeken," zei de oude man. „Wel, als je wilt, hoef je niet verder te rijden. Ma en ik worden 'n dagje ouder. We kunnen je hulp op de farm gebruiken."

De man blies een rookspiraal in de lucht. „Ik weet dat het niet veel is," zei de oude man. „Maar Ma en ik hebben er ons leven lang hard voor gewerkt. Met onze eigen handen hebben we, spadesteek na spadesteek, deze aarde omgelegd. Om het te bevloeien hebben we het water als het ware met de mond door een rietje moeten opzuigen. Nu hebben we duizend schapen en dertig runderen, een goed huis, een windmolen die het water uit artesische putten oppompt en er de hallibalong van voedt, die onze weiden groen houdt. Wil je blijven?"

Zijn gelooid gezicht met de kleur van oud leer stond rustig en wijs. Hij had grote handen, eeltig en met gekloofde nagels.

De vreemdeling knikte. „Ik blijf eerst een dag of wat," zei hij. „Daarna zullen we verder kijken."

Hij kreeg een kamer in het achterhuis, met uitzicht op de heuvels. Het was klein maar kraakhelder. De lakens waarmee de oude vrouw het bed opmaakte, roken naar het gras waarop zij te bleken waren gelegd. „Het is de kamer van Eullysis geweest," zei ze. — „Wie is dat?" vroeg de man. — „Onze pleegzoon. Pa vond hem als kleuter in de woestijn, moederziel alleen. Wij hebben hem grootgebracht. Hij is nu onderwijzer aan de native-school in Urandangi."

„Is hij dan — een native?"

„Ja," zei Ma argeloos. Zij zag de weerzin in zijn ogen niet.

Hij bleef op de farm. Hij was niet gek, hij had het er veel te goed. De oude mensen waren zo argeloos als kinderen. Ze waren gelukkig omdat hij hun eenzaamheid verdreef. De oude vrouw verwende hem met lekkere kostjes, de oude man reed met hem door de heuvels en poogde zijn hart te winnen voor de farm en voor dit eenzame, wilde land. Zij merkten niet dat hun twee inheemse herders, Potter en Wilson, bang voor hem waren, omdat zij met hun bijna dierlijk instinct de weerzin en verachting voelden die hij voor hun ras koesterde.

Drie keer wist hij het zo te regelen dat hij Eullysis, de onderwijzer uit Urandangi, niet hoefde te ontmoeten en daardoor geen hand te geven toen deze de oude mensen bezocht. Maar de vierde keer kwam Eullysis onverwachts. Hij was op jacht geweest en bracht wat geschoten gevogelte. Hij was een gedrongen gebouwde man, zwart en met een plat, lelijk gezicht. Maar hij lachte graag en gul en had dezelfde argeloosheid als van de twee oude mensen. Toen hij spontaan de hand naar hem uitstak, stootte de man als bij ongeluk de aarden bierkruik van tafel. De kruik viel aan dikke scherven, het bier gutste over de grond. In de kleine verwarring die daardoor ontstond, wist hij het te voorkomen dat hij de zwarte man de hand moest drukken. Toen de onderwijzer na een uur opstapte, was hij verdwenen. Nadat Ma Eullysis vrolijk had nagewuifd, ging zij naar binnen en ze lijmde de scherven van de bierkruik aan elkaar.

Langzaamaan rijpte er een plan in zijn brein. Hij had zijn ogen niet in de zak: de farm, hoe klein die ook was, was een behoorlijke som gelds waard. De oude mensen hadden geen kinderen. Hij moest hen zo gek zien te krijgen dat zij de farm bij hun dood aan hem schonken; dan kon

hij hem verkopen en met een dikke geldbuidel zijn geluk in de stad beproeven. De enige die niet in zijn plan paste, was Eullysis. Hij had er zo'n idee van dat Pa en Ma alles wat zij bezaten aan die neger zouden nalaten.
Toen kwam zijn kans. Het was een zaterdag. Ma was met Potter in de oude jeep naar de stad om inkopen te doen. Hij scharrelde wat rond bij de schuren toen hij de stofwolk langs de weg naar het noorden zag naderen. Het was de jeep van Eullysis. Gauw drukte hij zich weg om hem niet te behoeven ontmoeten. De jeep stopte voor het huis. Hij hoorde de vrolijke begroeting tussen Pa en Eullysis en ook hoe Pa om hem riep, maar hij antwoordde niet. „Hij is zeker bij de schapen," zei Pa. Daarna verdwenen de stemmen in huis.
Weer zwol de haat in hem op. Zijn keel deed er pijn van. Zijn ogen werden hard en koud. Hij hoorde de stemmen in het huis. Daar ging het altijd vrolijk toe als Eullysis er was. Toen laaiden de stemmen op. Er was een ruzie aan de gang, de goedige soort ruzie zoals een vader en een zoon weleens met elkaar kunnen hebben. Hij verstond niet waar zij het over hadden, maar rook er zijn kans in. Toen Eullysis weer weg was en de oude man teruggekeerd in het huis, sloop hij onhoorbaar door de achterdeur naar binnen. De oude man stond met de rug naar hem toe bij het raam. Hij pakte, zijn hand in een zakdoek gewikkeld, de bierkruik die op de tafel stond, bij de hals en sloeg hem uit alle macht op de schedel van de oude man. Zonder geluid zakte deze in elkaar, de scherven vielen om hem heen.

„U zegt dat hij ruzie had met zijn pleegzoon, de onderwijzer uit Urandangi?" zei de inspecteur van politie die het onderzoek leidde. — „Inderdaad," antwoordde hij op gehuicheld bittere toon. „Terwijl de oudjes zó goed voor hem waren..." — „Heeft u ook gehoord waar de ruzie om ging?" — „Neen. Ik stond buiten. Maar het ging wel hard tegen hard." — De inspecteur knikte. „U verklaart dus ook gezien te hebben dat de onderwijzer de bierkruik pakte en hem van achteren een klap op het hoofd gaf? Waar stond u dan? En waarom greep u niet in?" — „Ik zei u al dat ik mij buiten bevond. Ik stond bij de put. De deur stond half open. Zo kon ik het zien. Ik stond als vastgenageld. Het overviel mij, ik kon er geen geluid uitbrengen. Daarna werd ik bang. Eullysis was buiten zichzelf van woede en hij had zijn geweer bij zich. Ik was ongewapend. In de toestand waarin hij verkeerde, had hij mij ongetwijfeld ook vermoord. Ik dook weg om niet door hem gezien te worden..."
De inspecteur liep naar de deur en keek in de richting van de put. Op dat moment stopte er een politiejeep voor het huis. De eerste die eruit sprong was Eullysis. Een zeer ontdane Eullysis.
Weer voelde hij de bittere prop in zijn keel. Zijn vuisten balden zich. „Daar is de moordenaar, die neger daar..." gromde hij schor.
De inspecteur draaide zich naar hem om en knikte. „Ja," zei hij „We hebben de moordenaar, dank zij uw getuigenis" Hij pakte zijn handboeien uit de zak. Hij zei: „Geef mij uw polsen maar..."
Later zei de dokter: „Ik heb warempel hoop dat die oude het haalt. En als-ie het haalt, dan is het te danken aan het feit dat de kruik al eerder aan diggelen was en alleen gelijmd in elkaar zat."

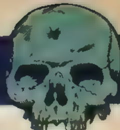
Lees het verhaal en bekijk de illustratie aandachtig — en ontdek waarom de vermeende moordenaar vrijuit ging en de getuige in de boeien werd geslagen. Speur naar de manier waarop de politieman de werkelijke dader van deze laffe aanslag heeft ontmaskerd. De verdere gang van zaken is je bekend: stuur jouw zienswijze vóór 22 november naar PEP, postbus 497, Amsterdam. Onder de knapste speurders verloten wij het origineel van de voorplaat en van de magistrale tekening op deze pagina (groot formaat 50 x 70 cm en zonder tekst natuurlijk). Succes!

illustratie JAN KRUIS
verhaal van TIM MARAN

EEN AVONTUUR VAN

ROODBAARD

DOOR J.M.CHARLIER EN V.HUBINON

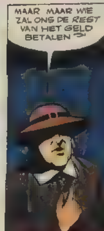

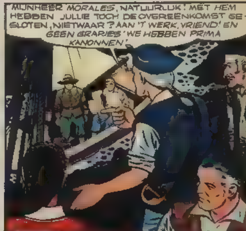

DODEMANSEILAND

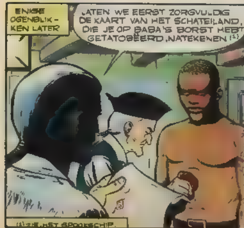

TOT VERVOLG

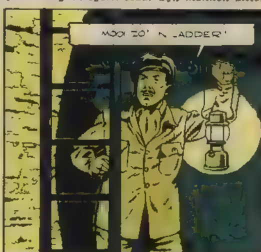
DE JACHT OP HET

DOOR E.P.JACOBS

Olrik ontsnapt aan de politiemacht die zijn vesting belegert. Maar zijn mannen zitten

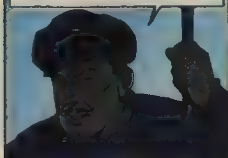
HALSSNOER

EEN AVONTUUR VAN

BLAKE EN MORTIMER

danig in het nauw en werpen in doodsnood een handgranaat naar de rechercheurs Het apparaat gaat echter kerende post retour . .

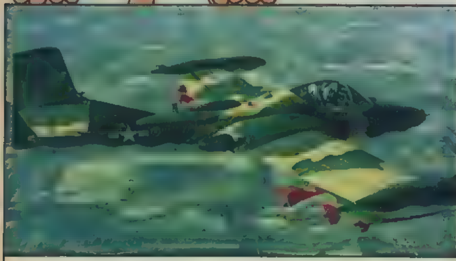

Cessna, beroemde fabriek van sportvliegtuigen, bouwt eveneens oorlogs(vlieg)tuig. Hier staat de zwaarbewapende A-37b afgebeeld.

The Crazy World of Arthur Brown is doorgedrongen in de hitparade. 'n Prestatie voor een underground-groep. Binnenkort meer over hen.

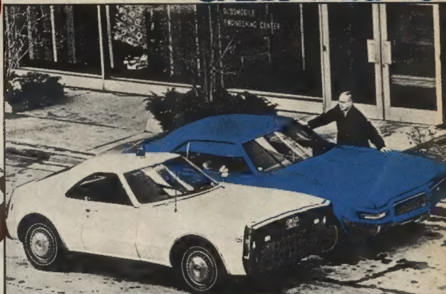

Een geweldige foto van Julie Driscoll, want zó is ze niet meer. Ze heeft haar „imidsjbilder", 't rattekopje, verwisseld voor een Sandy Shaw-hoofd. Leuk! Stem onveranderd.

Samenstelling:

KLEINE BROER IS SNEEUWRUIMER

Uit Oldsmobile Toronado ontwikkelde „sneeuwstier", 180 kg lichter dan grote broer. Massieve esdoorn houten bumpers. Zijn taak is het in sneeuw gestrande wagens te helpen.

OM JE EEN AAP TE LACHEN

Het Egyptische prinsesje Moetemhit zou al heel jong gestorven zijn. Wetenschapsmensen plengden tranen over haar mummie. Wat blijkt? Het was de mummie van een aap. Te zien in Amerika.

Je had natuurlijk nog niet gezien dat 't jongmens achter de microfoons Hans Jürgen Bäumler de schaatser is. Maakte een „hit" getiteld: „Schrijf me geen brieven meer". Je begrijpt het wel.

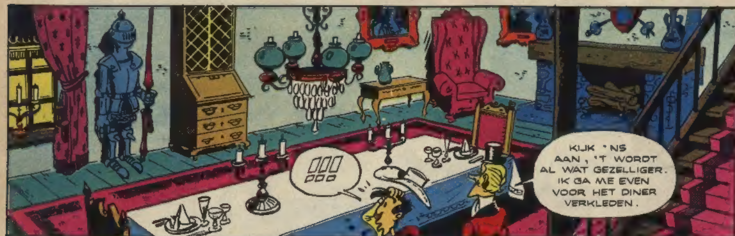
Moeders, grootmoeders, vaders en opa's... allemaal huilen ze om de nieuwste van de kleinste. „Als mijn popje slapen gaat" is de hartverscheurende song waarmee Carolientje Schouten sentimenteel Nederland aan haar voeten krijgt. Grote concurrent van Hein(tje)? Niemand die het weet, maar Carolientje is nog steeds eenvoudig genoeg om miljonaire te worden. Ze vertelt PEP: „Een paar maanden geleden zong ik mee voor de plaat van Flash Point Six „Zangles". Komt daar toevallig Joost de Draaier, ontdekt me en de week daarop maakten we onze eerste plaat al. Ik vind 't heerlijk om te zingen, doe het al vanaf mijn vierde jaar. Vooral mijn familie vraagt me veel om op bruiloften te zingen." De kassa gaat wel rinkelen voor Carolientje.

Henk Albers

LUCKY LUKE

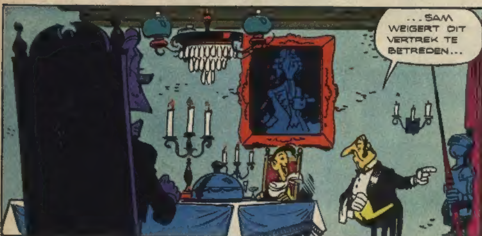
Bij het diner ziet Jasper zich tot zijn spijt gedwongen pemmican te serveren in plaats van wild, voor de rest is alles in stijl. Zo in stijl dat Sam weigert binnen te komen...

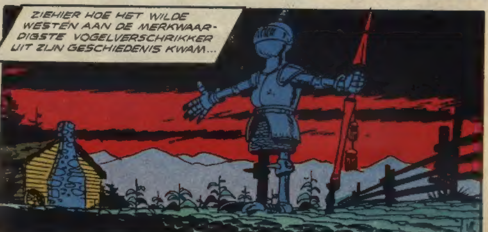

TENDERFOOT

DOOR MORRIS EN GOSCINNY

LUCKY LUKE

WORDT VERVOLGD.